

Gibraltar - den eviga konflikten?

En argumentationsanalys av den brittiska nyhetsdebatten kring Gibraltar i augusti 2013.

Mattias Nilsson 8809204079
Språk - och litteraturcentrum
Kandidatuppsats: Europastudier med humanistisk profil
Kurskod: EUHA20
22:e Augusti 2013
Handledare: Jan Schwarz

Abstract

This thesis is an argumentative analysis which utilizes the Toulmin model. The analysis is initially of a descriptive nature but progresses and transforms its intentions into a prescriptive and evidential form in a continuum. The materials which are processed are three opinion-forming articles published in August in English language newspapers. The analysis is performed by categorizing the elements of the argumentations and elevating their important aspects in order to make able the answering of the proposed questions which queries how the recent debate concerning Gibraltar is portrayed in the chosen newspapers and the relation this has with the status of Gibraltar as a British colony and whether this can affect a future change of said status. After separately analyzing the different components according to the theory of decolonization, the conclusion is reached which signifies the British debate concerning Gibraltar as a heterogeneous spectacle with the greatest difference lying in the recipient of the projected blame. The status of Gibraltar as a colony appears stern but its belonging to Britain appears less so. The possibility for co-sovereignty is a possibility. This however is unlikely to mean any noticeable change in the lives of Gibraltarians.

Sammanfattning

Uppsatsen är i grunden en argumentationsanalys i sin natur och är i olika skeden deskriptiv och preskriptiv. Den utreder också argumentens beviskraft. Det material som analyseras är tre opinionsbildande artiklar skrivna av tre författare som tillhör diverse tidningar med olika ideologiska och även geografiska positioner. Frågeställningen som uppsatsen roterar kring är hur debatten angående Gibraltar beskrivs i de utvalda tidningarna, debatten om hur detta står i relation till Gibaltars status som brittisk koloni samt vad det kan innebära för en framtida förändring i evalueringen angående denna status. Argumentationerna i artiklarna struktureras upp i ett grafiskt mönster enligt Toulmins modell och analyseras sedan för att producera ett resultat som införlivas med teorin angående avkolonisering och härleder svar på den formulerade frågeställningen. Slutsatserna skildrar den brittiska debatten angående Gibraltar som en skiftande entitet med ett prominent drag som manifesteras i en olikartad spridning av vilka som blir angripna av argumentationerna. Gibaltars status som koloni förefaller orubblig dock finns det en möjlighet för en nominell statusförändring till samstyre som i huvudsak kommer vara formell.

Nyckelord: Argumentationsanalys, Gibraltar, avkolonisering, opinion

Contents

Abstract.....	2
Sammanfattning	3
1.1 Inledning.....	1
1.2 Syfte	1
1.3 Frågeställning.....	1
1.4 Uppsatsens disposition	2
1.5 Historisk återblick	2
1.6 Utrikespolitiska bilden i dagens Storbritannien.....	4
1.7 Spaniens utrikespolitik	4
1.8 Avgränsning	5
2. Teori	5
3. Metod.....	9
3.1 Argumentationsanalys överblick	9
3.2 Pro et Contra.....	10
3.3 Toulmins metod	10
3.4 Material	12
3.4.1 Gibraltar Chronicle – Dominique Searle.....	12
3.4.1.1 Dominique Searle	13
3.4.2 The Daily Telegraph – Boris Johnson.....	13
3.4.2.1 Boris Johnson	13
3.4.3 The Guardian – Richard Norton-Taylor	13
3.4.3.1 Richard Norton- Taylor	14
3.4.4 Kritik angående material	14
3.5 Beskrivning av arbetsprocess	14
3.6 Materialdiskussion	15
4. Analys & Resultat	16
4.1 Procedur	16
4.1.1 The Daily Telegraph – Boris Johnson.....	17

4.1.2 The Gibraltar Chronicle – Dominique Searle	20
4.1.3 The Guardian – Richard Norton-Taylor	22
4.2 Sammanställning.....	24
4.2.1 Boris Johnson – The Daily Telegraph.....	24
4.2.2 Dominique Searle – Gibraltar Chronicle	25
4.2.3 Richard Norton-Taylor – The Guardian	26
4.3 Gemensam analys	28
5 Slutsatser	30
6. Förslag på vidare forskning.....	32
Referenslista	34
The Daily Telegraph Artikel	35
The Guardian artikel	37
Gibraltar Chronicle artikel	39

1.1 Inledning.

Gibraltar har nyligen tagit steget in i rampljuset efter att dispyter med Spanien om var respektive ekonomiska zon börjar och slutar uppstått. Detta har eskalerats i en del åtgärder från Spaniens sida, t.ex. så infördes en avgift vid gränskontrollen. En svallvåg på detta är att frågan om Gibaltars framtid kommit på tal. Det har elaborerats i ett flertal olika lösningar, däribland självständighet för gibraltarborna. En annan, och för denna uppsats signifikant, av dessa möjliga framtidsscenarioer skulle vara ett gemensamt styre mellan Storbritannien och Spanien. För att försöka få en bild av vad som sägs i den offentliga debatten om just denna fråga, så har det tyckts som en bra angreppsväg att få fram en översiktlig bild av vilka argument och skäl som kan tänkas finnas för eller emot denna eventuella framtidslösning. Då avkolonisering sedan länge har varit en allmänt accepterad policy är det intressant när områden som passar in på beskrivningen inte behandlas likvärdigt med andra och intresset eggas vidare av föreställningen om hur tankebanorna bakom sagda dispyt och lösning förefaller. Då denna behandling kan bli aktuell för andra liknande områden och territorier som fortfarande återstår är det extra betydelsefullt eftersom effekten kan bli applicerbar.

1.2 Syfte

Syftet med uppsatsen är att genom att synliggöra och analysera argumenten i opinionsbildande artiklar i engelskspråkiga tidningar, använda resultatet till att klargöra hur Gibaltars framtid kan påverkas av den aktuella debatten.

1.3 Frågeställning

På vilket sätt beskrivs debatten om Gibraltar i utvalda engelskspråkiga tidningars opinionsbildande artiklar, hur står detta i relation till Gibaltars status som brittisk koloni och vad kan detta innebära för en eventuell framtida förändring av denna status?

1.4 Uppsatsens disposition

Inledningsvis kommer uppsatsens syfte och frågeställning introduceras för att etablera en förankring i vad uppsatsens ändamål är. Sedan kommer det att presenteras en snabb inblick i Gibraltars historiska bakgrund för att aktualisera läsarens vetskap om området som står i fokus i hela undersökningen. Det redogörs även för en begränsad insyn i modern brittisk och spansk utrikespolitisk policy. Därefter kommer en beskrivning av på vilket sätt avgränsningen av materialet har skett och vilka tankar som porträtterats i denna process. Den teoretiska aspekten illumineras i vidare kapitel och klargör det relevanta fundament som uppsatsen bygger på. I metoddelen blir den form som applicerats, argumentationsanalys, skildrad, och den subgenre av argumentationsanalys som kallas Toulmins metod blir särskilt expanderad för att ge en inblick i hur arbetet med analysen sker. Materialet som blir utsatt för forskningsmetoden blir sedan presenterat och kortfattat bakgrundsbelyst för att verifiera dess legitimitet angående den underliggande frågeställningen, men också kritiserat för eventuella brister som uppdagats. Efter att omfattningsvis ha fastställt nämnda moment så blir resultatet av materialet utförligt analyserat enligt de parametrar som tidigare definierats. Efter att ha blivit enskilt analyserat förenas de olika resultaten i en gemensam utredande utläggning och vidare blir den rådande frågeställningen besvarad i slutsatsen. Slutligen redovisas källmaterialet som använts i den del vi benämner referenslistan.

1.5 Historisk återblick

Området Gibraltar har varit befolkat i tusentals år. Halvön Gibraltar har en lång tradition av att vara tillhörig den makt som kontrollerar övriga södra Spanien. År 711 invaderade morerna från Nordafrika den spanska halvön och höll området fram till år 1309 då det under de följande 150 åren växlade ägare ett antal gånger för att slutligen år 1462 tillfalla de kristna. Det område som vi idag betraktar som Gibraltar användes i en slags synergi med inlandet då själva Gibraltar inte kunde försörja sig självt utan var beroende av förnödenheter och annan hjälp från norr medan det i sin tur erbjöd en försvarbar position mot fortsatta invasioner från Afrika.

Anledningen till att Gibraltar är brittiskt i nuläget är på grund av de förhållanden som uppstod under det spanska tronföljdskriget då Gibraltar blev ockuperat av brittiska soldater som ej hade förmågan att behålla sitt momentum och fortsätta sin erövring in i det spanska inlandet. En effekt

av att Spanien förlorade Gibraltar till Storbritannien i det följande fredsfördraget¹ var att befolkningen, som huvudsakligen var etniska spanjorer, utvandrade norrut och i deras ställe invandrade nya bosättare från en mängd olika platser.

De brittiska myndigheterna kom sedan att vänta sig att Spanien skulle göra allt i sin makt för att återta det förlorade området och förvandlade därför Gibraltar till ett fort med restriktioner på genomresor och på permanent bosättning. Människorna som fick tillstånd att migrera till Gibraltar kom främst från perifera öar i medelhavet som t.ex. Malta och Minorca men också från Spaniens fastland och var främst katoliker.

Efter andra världskriget blev den rådande kolonialpolicyn i Storbritannien ifrågasatt och man insåg att ett upphållande av status quo angående frågan var omöjligt. För Gibraltar innebar detta ökad autonomi. Perioden kännetecknades även av ett stärkande av den brittiska identiteten av invånarna och tanken på att området kunde anses spanskt kändes avlägsen.

Spanien befann sig vid tillfället i en diktatur som regerades av general Franco. I Spanien rådde stora splittringar och ett allmänt tumult. Då drottning Elizabeth planerade att besöka Gibraltar år 1954, protesterade Spanien och menade att Gibraltar var spanskt territorium. Anti-brittiska protester bröt ut i Spanien och på flera håll eskalerade protesterna till våldsamheter då demonstranterna krävde att Gibraltar skulle avträdas till Spanien och gränsen stängdes.²

Perioden efter denna incident fram tills nuläget kännetecknas av febril diplomati från brittiskt håll för att försöka återuppta samtalen angående Gibraltars framtid. En folkomröstning hölls då Gibraltar röstade för att fortsätta i samma spår. Denna omröstning accepterades dock inte av Spanien som inte ansåg att det skulle fästas någon vikt vid vilka önsksningar det påverkade folket hade.³ En grupp gibraltiska tjänstemän framkom med ett förslag om samstyre då både den brittiska och den spanska flaggan skulle kunna vaja sida vid sida i Gibraltar men detta förslag som skulle komma att riskera relationerna mellan Storbritannien och Gibraltar, fick inget brett

¹ "Treaties of Utrecht" last modified August 13, 2013
<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/859832/treaties-of-Utrecht>

² D.S Morris and R.H Haigh, Britain, Spain and Gibraltar 1945-90 (London, Taylor & Francis e-library, 2002) Accessed August 14, 2013 <http://0-site.ebrary.com.www.malmo.stadsbibliotek.org/lib/malmo/docDetail.action?docID=10035311> s1-3

³ Morris and Haigh, Britain, Spain and Gibraltar S 36-37

folkligt stöd. Efter detta var läget relativt passivt, men ej hoppfullt, efter Francos död fram tills idag.⁴

1.6 Utrikespolitiska bilden i dagens Storbritannien

Efter avkoloniseringen och förlusten av det brittiska imperiet som följde i andra världskrigets fotspår har Storbritannien letat efter en ny ställning i den alltmer globaliserade världen. Efter att ha fallit från en ledande position med en väl underbyggd diplomatisk tyngd fick Storbritannien finna sig i att anta en mer underlägsen position parallellt med att det globala inflytandet minskade. Under 2000-talet har brittisk utrikespolitik genomsyrats av en utbredd euro-skepticism mot det europeiska fastlandet. Vissa brittiska ledare har konsekvent motsatt sig europeisk integration. En signifikant bidragande faktor till att sprida motvilja bland den brittiska allmänheten mot prospekten att inkluderas närmare i den europeiska gemenskapen. Detta har skett genom att brittisk media medvetet belyser brister och dysfunktionaliteter som den europeiska unionen har skapat och de stegrande kostnader som detta innebär för Storbritannien i praktiken. Den gemena bilden som framställs är att EU och Storbritannien ligger i konstant intressekonflikt med varandra.

Vidare syns en tydlig trend i brittisk utrikespolitik som alltmer frångår den förbindelse som existeras mellan dem och USA. Istället ökar samarbetet med andra europeiska länder, något som motsäger den utmålade bilden av vad media och regering vill förkunna.⁵

1.7 Spaniens utrikespolitik

Sedan Spanien övergått till att bli en demokratisk stat har bland annat deras utrikespolitiska policy förändras dramatiskt. För Spanien har den Europeiska Unionen tjänstgjort som ett medel för att forcera den egna utvecklingen och har kommit att bli centralt för spansk inflytande men som på senare tid har ebbat ut. För spansk utrikespolitik finns det två klart dominerande områden, de forna spanska kolonierna i Latin Amerika och det omgivande medelhavsområdet med stort fokus på Nordafrika och mellanöstern som medför att Spanien agerar som en föreningslänk mellan dessa områden och EU. Spanien har visat en strävan efter att åskådliggöra en flexibilitet i

⁴Morris and Haigh, Britain, Spain and Gibraltar S 38-39

⁵ Reuben Wong and Christopher Hill, National and European Foreign Policies (New York: Routledge, 2011) s 86-87

utrikesfrågor som kan vara gynnsamma för det europeiska kollektivet och har genom detta retirerat från vissa av sina andra ståndpunkter.

Sammanfattningsvis kan man påstå att spansk utrikespolitik mynnar i en anpassningsbar förmåga och vilja. Viljan att förnya sig själva för att etablera en relevans inom den europeiska kontexten angående frågor som kan bedrivas med framgång för gemenskapen.⁶

1.8 Avgränsning

För att precisera min infallsvinkel och för att reducera dispersionen av för numerära utgångspunkter så har jag valt enbart artiklar av engelskspråkiga tidningar som publicerats i augusti 2013 för att på så vis fånga den kontemporära debatten och begränsa utsvävningar till irrelevanta aspekter. Med engelskspråkiga tidningar avser jag tidningar som både är baserade i Storbritannien som enhet men även i territoriet Gibraltar. Mitt urval av artiklar är dessutom kanaliserat till de som på en relevant mått behandlar utvald frågeställning. Avgränsningen har skett med en tanke på att göra materialet hanterbart utan att för den sakens skull inskränka på den essentiella meningen, nämligen att få en omfattande bild av de underliggande argumenten som framförs av respektive skriftställare. För att få ett klart uppsåt angående argumentationernas natur så har opinionsartiklar valts då de konkret inbjuder till den aktuella synopsen.

2. Teori

Teorin som kan sägas stå som bas för hela möjligheten att vidare undersöka frågan och dess påföljande resultat efter att ha enabled reflektion benämns som avkolonisering.

Själva begreppet avkolonisation myntades av den tyske forskaren *Moritz Julius Bonn* år 1932. Idén att en stark makt har rätten att erövra och kolonisera, antingen genom vapenmakt eller genom diplomatiska påtryckningar, svagare främmande områden som varit dominant under stora delar av 1800-talet i Europa ledde till att en tredjedel av världens befolkning kom att leva som undersåtar i diverse kolonier 1939. Tanken om kolonisation som något positivt kom att mattas av

⁶ Wong and Hill, *National and European* s. 131-132, 146-147

i mitten av 1900-talet för att reversera efter andra världskriget till något som benämns avkolonisering.⁷ Jag har använt mig av *European decolonization since 1945*(2001) av *John Springhall* som teori då den avspeglar det dilemma som Gibraltar befinner sig i angående sin framtida status.

Definitionen av avkolonisering enligt *Springhall* i *European decolonization* är

”... the surrender of external political sovereignty, largely Western European, over colonized non-European peoples, plus the emergence of independent territories where once the West had ruled, or the transfer of power from empire to nation-state.” -Springhall

En intressant aspekt med definitionen är att den exkluderar europeiska populationer från listan av möjliga befolkningar som kan anses vara koloniserade. Något som dock motsägs senare då även Sovietunionen fall sägs at triggat en våg av avkolonisering i Västeuropa så därför koncentrerar jag mig på andra delen i citatet, visionen om att nya stater kommer att etableras där imperier retirerar från sin roll som koloniserare. I efterkrigstidens värld 1945 startade en våg av avkolonisering runt om i världen som bemöttes på olika sätt, stundtals med våldsamma reaktioner. Avkoloniseringen omkullkastade det sedan längre etablerade ekonomiska och politiska system som byggts upp i världen då områden efter att ha lösgjort sig från den tidigare makten fick ersätta vakuemet med ett nytt styrelseskick. Detta ledde onekligen till att den politiska makten av koloniserarna negligerades men samtidigt fanns de stabilt uppbyggda strukturer som området regerats genom kvar. En konsekvens av detta var att den ekonomiska makten kvarlåg hos tidigare härskare som möjliggjorde ett fasthållande vid utländsk hegemoni.⁸

De sätt som ett självstyre kan uppnås på är, enligt *Springhall*, genom att antingen forcera de gamla ramarna eller att den regerande makten bestämmer sig för att tona ner och slutligen lösgöra sig ur sina åtaganden. Nationalistiska strömningar ses som en stor faktor till att avkolonisering initieras något som grundas i det faktum att det historiskt sett har varit nationalister som åstadkommit självständighet från sina despoter med begränsad assistans från det internationella samfundet. Den beslutsamhet som visats av frihetskämpar i många fall har gjort det omöjligt för hegemonerna att rimligtvis investera i en behållning av makten. Det mest logiska blev att försöka

⁷ John Springhall, *Decolonization since 1945* (New York:Palgrave, 2001) s1-3

⁸ Springhall, *Decolonization since 1945* s 4

söka en fredlig lösning så tidigt som möjligt innan situationen eskalerade och därför blev ofta policyn att försöka hålla de bilaterala relationerna så goda som möjligt inför framtida interaktioner som kan vara gynnsamma. Anledningen till att avkolonisation initieras beror förutom det som redan utforskats, vikten av att den inhemska elit som den främmande makten använt som proxy för sin egen regering, minskar eller försvinner. Detta gör det omöjligt för stabiliteten att upprätthållas. En katalysator till att avkolonisation kom att bli normativt var de enorma påtryckningar som efterkrigstidens supermakter, USA och Sovjetunionen, besatt och använde sig av då de båda av ideologiska skäl yrkade för en anti-imperialistisk hållning.⁹

Detta har lett till att det bildats en inkompatibilitet mellan att vara en kolonihållare och att åtnjuta ett gott internationellt anseende. Fördelarna med det sistnämnda har oftast uppvägt fördelarna med det förstnämnda och därför har tillvägagångssättet när de två står i konflikt blivit att man väljer att dra sig tillbaka från sina forna imperialistiska erövringar. Även om det inte finns ett starkt stöd hos gemene man i den drabbade befolkningen för självständighet så kan det konstrueras uppifrån om det finns ledare som besitter viljan. Den största framgången nås då så många samhällskick som möjligt involveras i kampen eftersom det är vitalt att också efter målen är nådda upprätthålla ett välfungerande samhälle som tillgodoser alla behov och kan hävda sig själv på den internationella scenen. Det är inte ofta som en av dessa beskrivna tillvägagångssätt ensamt kan konstruera en lyckad övergång utan oftast är det en kombination av både nationella vindar som blåser liv i viljan att styra sig själva och internationella grupper som arbetar för att så ska se. Andelen av de båda kan visserligen variera men kombinationen är signifikant. Om något av de två, enligt forskare har varit mest framstående så är det just kraftmätningen som de nationalistiska grupperna inbjuder till. Deras dragplåster är den ekonomiska frågan då kolonier ofta haft väldigt lite att säga till om i huruvida deras naturtillgångar erhålls och utnyttjas, något som lett till att värdlandet tillgodosett sina behov och låtit sina utomlands-undersåtar komma i andra hand. Prospekten att inneha Möjligheten att själva vara den beslutande faktorn i hur nämnda tillgångar hanteras, har agerat som en förenande drivkraft i sådana rörelser.¹⁰

Springhall argumenterar för att frö till en strävan av avkolonisering väldigt lätt kan fortplanta sig då det väl tagit fäste i ett område oavsett om de får hjälp från en tredjepart eller ej. Effekterna kan

⁹ Springhall, Decolonization since 1945 s4-5

¹⁰ Springhall, Decolonization since 1945 s 6-7

sprida sig som en löpeld, speciellt med den geografiska proximiteten som en utlösande faktor för ökad effekt. Faktumet att självständighet varit en lyckad företeelse i ett grannland gör att kringliggande länder kan föreställa sig effekterna applicerade på det egna landet då förutsättningar och bakgrund kan te sig väldigt likvärdiga. Den eventuella lyckade statsbildningen som skapas post-frigörelse kan verka som en modell för efterföljande mimikerande avbilder.¹¹

Frågan är om tillståndet med kolonier är en styggelse som enligt sin natur är en instabil konstrukt som förr eller senare kollapsar utan yttre påverkan eller om det är så att dessa fundamentala idéer som kom att reglera och avskaffa kolonisation bara verkade i ett led som en pusselbit av en större bild där andra agendor samverkar för att använda följd effekterna för att progressera sina delmål.

En delfaktor i detta är att världsomspännande kolonialvälden kom att ses som en ålderdomlig kvarlämna av svunna tider och i en moderniserande värld kom det att bli en börda som kunde tillföra mer skada än det kunde tillföra fördelar. En bidragande och uppenbar faktor i förändringen av det aktuella synsättet kom efter ett avtal under andra världskriget mellan USA och Storbritannien som skapades 1941. Detta cementerade övertygelsen om att frihet från förtryck av en yttre makt var ett ideal värt att eftersträva med alla till buds medel. Som tidigare nämnts existerade ett gemensamt ideal i de båda efterkrigstidens supermaktens grundprinciper, idealet om en värld fri från imperialism. Dessa uppmuntrade aktivt europeiska imperier att avskaffa sina kolonier för att behålla sina självkänslor intakta.¹²

Då forna kolonier som etablerat egna suveräna stater inkluderades i de förenta nationerna antändes det tidigare nämnda fenomenet som innebar att tidigare kolonier som gjorde succé som självständiga stater trappade upp de strömningar som existerade men som kanske var dormanta i områden som fortfarande ansågs vara kolonier. Genom att använda FN som en plattform för sina egna ideal försökte dessa parter skymfa de gamla kolonialmakterna på den internationella scenen där det inte kunde undvikas eller avstyras eftersom det inte fanns några uttalade dominanta förmågor hos den drabbade sidans delar. Det finns även en teori att intresset för att upprätthålla ett världsomspännande rike avtog i mitten av 1900-talet i den allmänna opinionen. Den genomsnittliga medborgaren såg inte några positiva effekter av konstellationen, varken i sin egen

¹¹ Springhall, Decolonization since 1945 s 8-9

¹² Springhall, Decolonization since 1945 s 10-11

närhet eller generellt, omedelbart eller långsiktigt. Det koloniala systemet blev ohållbart i den alltmer kosmopolitiska, metropolitiska och globaliserade världen som framträdde efter andra världskriget. En avsevärd anledning till att avkolonisering också fick stöd i den utnyttjande maktens demokratiska valkretsar var de kostnader som ett ökat självmedvetande medförde sig för att upprätthålla ordningen. Då det blev viktigt för befolkningen att åtnjuta ett socialt skyddsnät som krävde stora resurser för att upprätthållas och expanderas, behövde resurserna som spenderades på t.ex. anti-terrorism i kolonier, re-allokeras till dessa projekt.¹³

På det stora hela är det ingen av de beskrivna aspekterna som helt ensamma kan innebära en frigörelse eftersom de har blivit sammanflätade i detalj och går inte att separera.

För att isolera en studie på en ensam koloni och för att på ett legitimt sätt ta reda på hur opinionen verkar och hur den kan komma att ändras i framtiden, måste den även ta hänsyn till det tidigare diskuterade faktum att det inte är en simpel deduceringprocess som kan implementeras på området utan alla de övriga sektionerna måste respekteras genom att även de blir utsatta för frågeställningar som används i undersökningar.¹⁴

3. Metod

Metodologin jag använt för att enablera min undersökning är av induktiv karaktär då jag börjar med att samla in och utreda material som jag tidigare valt ut och processerat slutledningar dras utifrån en, för uppsatsen, inbyggd inre logik som rättfärdigar den utifrån sett möjligtvis bristande logiken som kan skyntas. Epistemologiskt har jag dragit mina slutsatser utifrån en hermeneutisk bas då jag tolkat mina utrönte svar enligt frågeställningens principiella essens. Genom tillämpandet av den positivistiska läran har informationsinsamlandet och presentationen genomförts.

3.1 Argumentationsanalys överblick

Argumentationsanalysen evolverade under antiken ur retoriken som nyttjades av de lärde i de antika grekernas och romarnas respektive samhällen och kom sedermera att bli och fortsätta vara en vital del i den västerländska skolan fram till 1800-talet. De tre nyckelorden inom retoriken är

¹³ Springhall, Decolonization since 1945 s13-16

¹⁴ Springhall, Decolonization since 1945 s 203-205

ethos, pathos och logos. Dessa anspelar på vitt skilda mänskliga förmågor. Ethos etablerar fokus på personen som tillämpar en argumentation och försöker att presentera dennes person som en i frågan hållfast karaktär som inleder en okuvlig acceptans av åhörare och trovärdighet i sakfrågan. Pathos är den emotionella aspekten då talaren måttar sina argument mot lyssnarens emotioner och affektioner. Det tredje nyckelordet, Logos, appellerar till åhörarens logiska slutledningsförmåga, dess intellekt, och förutsätter att en mått av sunt förnuft existerar. En Logos argumentation använder, till skillnad från en pathos argumentation, ett mindre abstrakt ordval då emotioner ska dämpas och logik främjas.¹⁵

3.2 Pro et Contra

Det existerar två huvudprinciper för att systematisera en argumentationsanalys av deskriptiv karaktär. Den första är pro et contra metoden som utvecklades under antiken och baseras på en förmåga att hierarkiskt strukturera upp en argumentation för att på det viset åskådliggöra dess beviskraft. Pro et contra metoden är inte använd i uppsatsen och kommer därför bara ytligt att presenteras för att verka som en komparation mot den kommande metod som beskrivs mer utförligt. Inledningsvis ska tesen klarläggas och sedan ska argument som argumenterar för eller emot den klarlagda tesen påträffas. För att fortsätta sin analys måste man sedan involvera explicita påståenden i texten som kännetecknas av det menade syftet i den undersökta textens beståndsdelar. Efter att ha identifierat en tes konstruerar man upp en modell med en serie argument och motargument organiserade efter värde.¹⁶

3.3 Toulmins metod

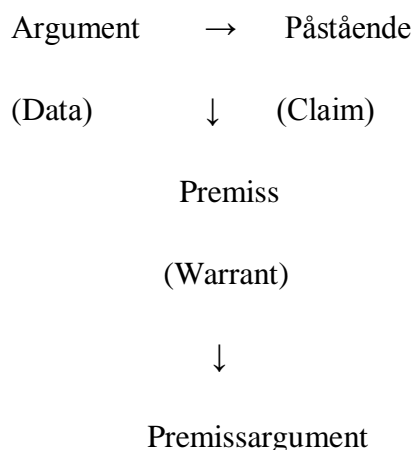
Jag har använt mig av metoden kallad argumentationsanalys då jag finner den lämpligast för att undersöka hur den underliggande logiken angående sakfrågan presenteras och elaboreras. Den orientering av argumentationsanalys som jag valt är Toulmins analysmodell. Toulmins analysmodell är utformad på det manér att ett antal byggstenar särskiljs. Dessa komponenter är claim, data och warrant. Claim innefattar påståendet som hela argumentationen roterar kring. Claim är inte uppenbart utskrivet utan detta erhålls genom att genomskåda avsändares

¹⁵ Göran Bergström and Kristina Boréus, *Textens mening och makt* (Lund:Studentlitteratur, 2000) s 91

¹⁶ Bergström and Boréus, *Textens mening* s 95, 100-104

intentioner, det mål som argumentationen strävar efter att övertyga. Själva argumenten kallas i toulmin metoden för data. Data har som andemening att representera den fakta som ska övertyga. Dessa fakta måste vara tillräckligt plausibel för att kunna upprätthålla vidare anförande då adressaten ska bibehålla tron på legitimiteten i nämnda fakta inom den kontext som etablerats. Problematik kan uppstå då adressaten finner presenterade fakta generellt acceptabel men samtidigt ifrågasätter dess koppling med argumentationen. Warrant innehåller i princip samma andemening som premiss. En premiss är en slags allmänt accepterad och underförstått, icke utskrivet tema som sammanbinder olika stadgade påståenden i texten, en premiss kan vara uppenbart utskriven eller också dold. Premissen i sig kan dock också bestridas och behöver då ett premissargument som används för att övertyga om att den aktuella premissen finns grundad i fakta som är trovärdig i det föreliggande sammanhanget.¹⁷

Toulmin-schemat kan illustreras på följande vis:

Mitt val av Toulmin modellen mynnar i det faktum att den inte enbart behandlar konkret stadgade argument utan också de som förekommer under ytan som en röd tråd, hela argumentationens essens, där det krävs en viss mån av förståelse men också tolkning för att finna de primära argumenten och för att kunna utröna författarens position utan att vara bunden av formell praxis.

Jag har angripit min argumentationsanalys med ett deskriptivt syfte med logos som utgångspunkt för att kunna undersöka vikt, värde och logik på de texter som jag arbetat med. Jag har arbetat utifrån en positivistisk grundtanke men det ingår även hermeneutiska drag då jag genom toulmin

¹⁷ Bergström and Boréus, Textens mening s 109-111

metoden måste sammanställa det underförstådda som inte alltid är otvivelaktigt objektivt eftersom logik kan bli korrumpad av andra existenser och generaliseringar.

3.4 Material

Jag har använt mig av dagstidningar som i nuläget publiceras både som pappersutgåva och i elektronisk form på internet. De tidningar jag använt är Gibraltar Chronicle, The Daily Telegraph och The Guardian . Alla använda tidningar är engelskspråkiga och de publicerar alla opinioner angående aktuella frågor. Tidningarna har som gemensamt att de grundades på 1800-talet och har varit i tryck sedan dess. Två av tidningarna, The Guardian och The Daily Telegraph är baserade i London medan den tredje har Gibraltar som sin bas. I tidningarna har jag specifikt valt aktuella opinioner som publicerats mellan den 10:e och 13:e augusti 2013. Opinionerna är skrivna av skribenten som var och en innefattar en ansenlig legitimitet i sina respektive tidningar. I övrigt har jag använt mig av olika böcker för att befästa dels den historiska, men framför allt nutidsaspekten i de båda involverade ländernas utrikespolitik och hur de interagerar med andra. De böcker jag använt för att få en historisk bakgrund är *Britain, Spain and Gibraltar 1945-1990 the eternal triangle* av D.S Morris och R.H.Haigh och *Community and Identity. The making of modern Gibraltar since 1704* av Stephen Constantine. *Britain, Spain and Gibraltar 1945-1990 the eternal triangle* är utgiven 1992 på engelska av *Routledge* medan den använda versionen som är en e-bok är utgiven 2002 av *Taylor & Francis e-library*. *The making of modern Gibraltar since 1704* är utgiven 2009 av *Manchester University press*.

3.4.1 Gibraltar Chronicle – Dominique Searle

Gibraltar Chronicle är en dagstidning som är baserad i Gibraltar och trycktes första gången den 18:e maj 1801, samma dag som unionen mellan Storbritannien och Irland var ett faktum. Tidningen publicerades i sin barndom både på engelska och på franska men publiceras numera endast på engelska. Det är den enda tryckta dagstidningen i Gibraltar och den är partipolitiskt obunden.¹⁸

¹⁸ "History" Last modified April 19, 2012
<http://www.chronicle.gi/bicentenary/history.htm>

3.4.1.1 Dominique Searle

Dominique Searle är den nuvarande redaktören för Gibraltar Chronicle¹⁹

3.4.2 The Daily Telegraph – Boris Johnson

Tidningen grundades i London år 1855 med namnet Daily Telegraph and Courier. The Daily Telegraph är i nuläget Storbritanniens mest utgivna dagstidning. Tidningen beskrivs som det konservativa partiets, Tories, tidning.²⁰

3.4.2.1 Boris Johnson

Artikeln som analyserats i The Daily Telegraph är skriven av Boris Johnson. Johnson tillhör det konservativa partiet, han är borgmästare i London sedan år 2008 och har skrivit för The Daily Telegraph sedan 1987. Boris Johnson har vunnit flera utmärkelser för sitt arbete inom journalistiken.²¹

3.4.3 The Guardian – Richard Norton-Taylor

The Guardian grundades av John Edward Taylor år 1821 i Manchester och dess första utgåva är från den 5:e maj 1821. Tidningens primordiala syfte var att framförhålla liberala synsätt angående samtida händelser i samhället i Manchester. Efterhand växte utgåvan och The Guardians huvudkontor flyttade till London år 1964. Tidningen är liberal i sin politiska hållning.²²

¹⁹ "Editors message" Last modified April 19, 2012
<http://www.chronicle.gi/bicentenary/edmess.htm>

²⁰ "The UK's "other" paper of record" Last modified Januari 19, 2004

http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/3409185.stm

²¹ "Boris Johnson" Last modified August 14, 2013
<http://www.london.gov.uk/mayor-assembly/mayor/boris-johnson>

²² "History of the Guardian" Last modified August 14, 2013
<http://www.theguardian.com/gnm-archive/2002/jun/06/1>

3.4.3.1 Richard Norton- Taylor

Norton – Taylor är en journalist som skriver för BBC news och The Guardian. I The Guardian skriver han för den sektion som kallas *defence and security* och han vann *Freedom of information campaign award 1986*²³

3.4.4 Kritik angående material

Då materialet är väldigt begränsat i den mån att källorna icke är numerära så kan materialets betydelse ifrågasättas. Eftersom opinionerna är skriva av frilansare men publicerade i de angivna tidningarna så kan det även ifrågasättas ifall de ger en representativ bild av tidningarnas gemena åsikt i den gällande frågan. Författarna besitter väldigt varierande kunskap i området om man utgår från deras officiella presentationer. Författarna är också från olika platser då två av tre är från England och den tredje är från Gibraltar vilket kan påverka synsättet som blottläggs i och med den geografiska proximiteten till ”krutdurken”. Avsaknaden av en utredande källkritik gör att legitimiteten i de använda källor också kan betvivlas då avsikten inte helt kan verifieras.

3.5 Beskrivning av arbetsprocess

Efter att ha läst igenom ett antal artiklar om Gibraltar publicerade på engelskspråkiga nyhetssidor bestämde jag mig för att avgränsa till de artiklar som var opinioner och som behandlade ämnet om gemensamt styre av Gibraltar mellan Spanien och Storbritannien. Genom läsningen uppenbarades det en bild av en måttligt nyanserad debatt som borde kunna ge intressanta resultat angående hur tankeprocessen manifesteras hos debattörerna men ytterligare huruvida troligt det är att dessa tankesätt är representativa för den allmänhet som har en nära koppling till den analyserade debatten. Då materialet är publicerat på engelska har jag själv behövt översätta de delar jag använt till mitt arbete till svenska. Tanken är att denna översättning inte ska problematisera legitimiteten i undersökningen då det inte är en lingvistisk studie där ordval och meningsuppbyggnad är det huvudsakliga utan den underliggande meningen är det primära som analyseras. Inledningsvis har jag plockat ut alla påståenden som finns i respektive text för att sedan stapla upp dem i illustrerade figurer och finna deras tillhörande argument och

²³ “Richard Norton Taylor” Last modified August 14, 2013
<http://www.theguardian.com/profile/richardnortontaylor>

underförstådda premisser. Vidare har jag beskrivit de grundläggande sammanlagda betydelseerna och de grundvärderingar som presenteras för varje text separat för att sedan sammanställa en gemensam kompilation som bättre kan utreda den komparativa ansatsen. Efterhand som jag bearbetat materialet och byggt upp en särskådande bild så har jag också jämfört artiklarna med varandra genom att simultant diskutera dem. Jag har jämfört mina resultat med den valda teorin utifrån de olika beståndsdelar som jag beskrivit i teorikapitlet. Slutligen har jag utifrån den analyserande diskussionen kunnat dra slutsatser som korresponderar med den frågeställning som valts för att producera mitt resultat av uppsatsen.

3.6 Materialdiskussion

De opinionsartiklar jag använt är skrivna av frilansare men har publicerats i beskrivna tidningar och kan därför accepterbart anses representera de olika tidningarnas ståndpunkter i frågan. Min källa till metoden är en bok vid namn *Textens mening och makt* som är skriven av Göran Bergström och Kristina Boréus. Jag har använt mig av denna metodbok då dess innehåll inte lämnar något ytterligare att önska angående den metod jag använt mig av. Boken behandlar en rad olika forskningsmetoder och alla de representerade metoderna är utförligt beskrivna i sina egna kapitel och subkapitel. Boken är utgiven år 2000 av studentlitteratur. Att bokens utgivningsår inte är 13 år sedan är visserligen inte irrelevant då metoden jag använt ej är i behov av regelbundna uppdateringar. Göran Bergström och Kristina Boréus jobbar båda som lärare i statsvetenskap på den Statsvetenskapliga institutionen på Stockholms universitet.²⁴

En bok jag använt mig av i begränsad omfattning är *National and European foreign policies* av Reuben Wong och Christopher Hill. Boken är utgiven år 2011 av *Routledge*. Reuben Wong är assisterande professor vid det statsvetenskapliga departementet vid *National University of Singapore*. Christopher Hill är professor i internationella relationer vid *Cambridge University*.²⁵ Boken beskriver olika internationella relationer mellan stater i EU och vilka steg som används för en utökad europeisering av EU:s medlemsländer. Det jag har använt är bara ett litet fragment som

²⁴ Bergström and Boréus, *Textens mening och makt* s 5-6

²⁵ *National and European foreign policies*, contributors

väldigt generellt beskriver Storbritanniens och Spaniens respektive utrikespolitiska policier i modern tid.

Den bok jag baserat min teori på är *Decolonization since 1945* av John Springhall. Boken är utgiven av *Palgrave* år 2001. De viktigaste aspekterna av boken som jag använt är introduktionskapitlet som utförligt redogör för vad avkolonisering innebär och hur det kan appliceras och användas i olika fallstudier. Majoriteten av boken är för mig irrelevant då den vidare innehåller just fallstudier. John Springhall är verksam inom den historiska, filosofiska och statsvetenskapliga fakulteten på *University of Ulster*.²⁶

För mina historiska återblickar jag använt två e-böcker som heter *Britain, Spain and Gibraltar 1945-90* av *D.S.Morris* och *R.H.Haigh* och *Community and Identity* av *Stephen Constantine*. Den första boken är ursprungligen utgiven 1992 av *Routledge* i konventionell bokform men utgiven år 2002 av *Taylor & Francis e-library* i den e-boks version som jag använt. *Community and Identity* är utgiven sedan 2009 av *Manchester University Press*. Vidare har jag också använt en del olika Internetkällor som redovisas i sin fullhet i referenskapitlet i slutet av uppsatsen.

4. Analys & Resultat

4.1 Procedur

För att implementera min forskningsmetod på det utvalda materialet har jag dragit den slutsatsen att analys och resultat bör evalueras simultant av den anledningen att de två aspekterna är djupt sammanflätade i detta fallet då jag genom att bena ut de beståndsdelar som metoden kräver, samtidigt vill kunna utvärdera dess väsentliga mening. Jag kommer nu att namnge och stapla upp de utvunna beståndsdelarna jag funnit för att därefter evaluera deras respektive värde och därigenom komma att skåda det övergripande budskapet. Den inledande presentationen och analysen av påståenden sker mest för att på det sättet försöka finna det som genomsyrar de olika texternas förmedlade budskap. Även om relevansen av de utvunna argumenten kan vara begränsad så ger det ändå en bild av textens huvudmening som ytterligare kan härledas till den

²⁶ *Decolonization since 1945*, x

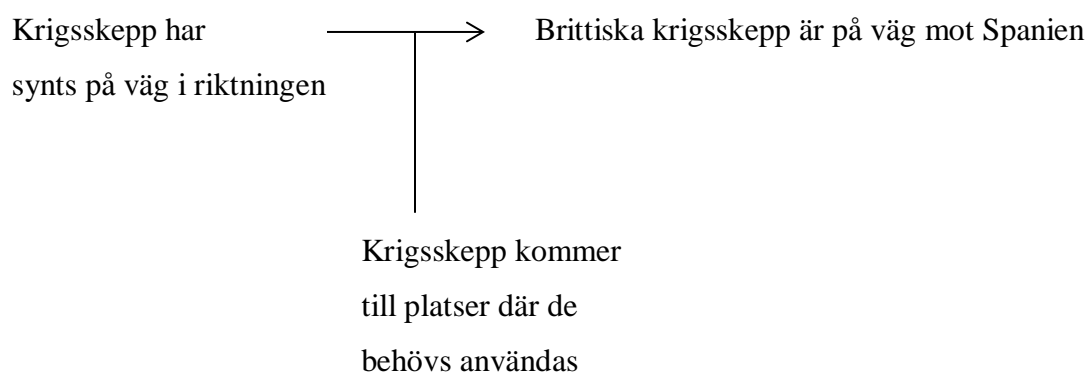
frågeställning som ska besvaras. Då jag bestämt mig för att välja en modell som inte endast kategoriserar synliga argument, utan en som dessutom tillåter mig att söka upp ”dolda” icke explicita meningar i varje text, agerar den strukturering som visserligen utförts mer som ett stöd för vidare utforskning.

4.1.1 The Daily Telegraph – Boris Johnson²⁷

De argument, premisser och påståenden som jag uttrönt ur undersökningen av Boris Johnson i texten ”The Spanish must take their hands off Gibraltar” är :

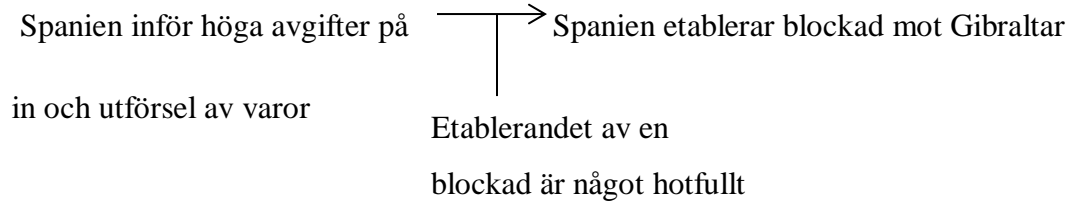
1. Brittiska krigsskepp är på väg mot södra Spanien
2. Spanien har återupptagit en gammal tradition som innebär ekonomiska restriktioner mot Gibraltar (en blockad)
3. Dokumentet som gör Gibraltar brittiskt är förlegat
4. Gibraltar är olikt Spanien men likt Storbritannien
5. Folket vill vara briter
6. Gibraltar har inte provocerat Spanien
7. Den ekonomiska krisen bär skulden

Påstående 1.

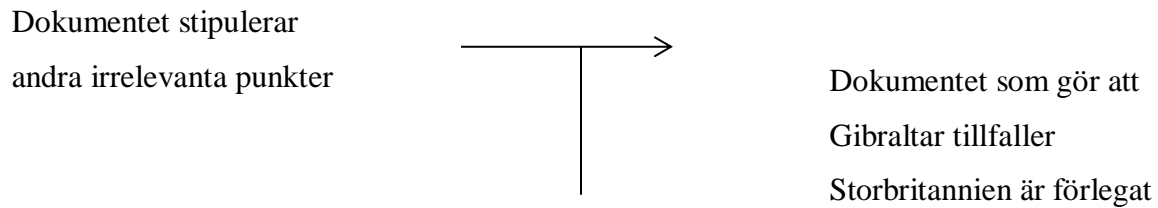

²⁷ Se bilaga

Påstående 2

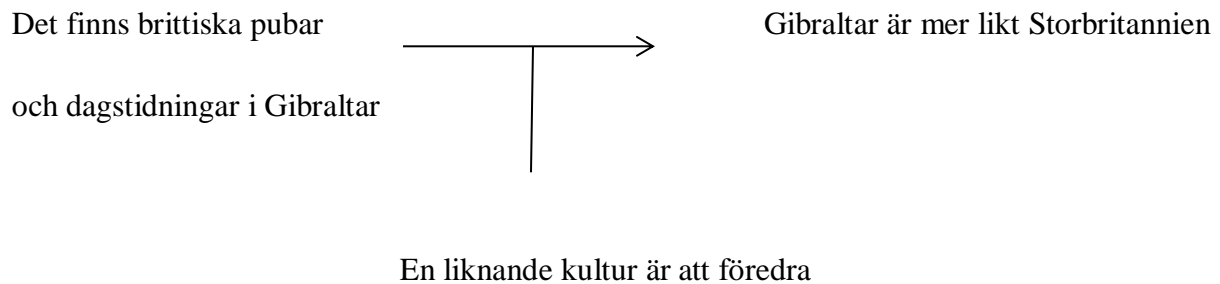

Påstående 3.

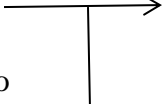

Aktualitet är viktigt när det gäller internationella fördrag

Påstående 4.

Påstående 5.

I en undersökning röstade 98% av befolkningen för att behålla status quo Gibraltarborna vill vara briter

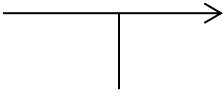
För att de röstade mot samstyre så vill de vara kvar i Storbritannien

Påstående 6.

Spanien har handlat likadant utan provokation tidigare Gibraltar har inte provocerat Spanien

Eftersom Spanien har gjort det tidigare är det sannolikt att det återupprepas

Påstående 7.

Förut syntes mer ekonomisk vitalitet i området Skulden bärs av ekonomin

Regeringar tar till drastiska medel för att avleda uppmärksamheten från domestiska problem

Denna metod har använts förut och har lett till bland annat Falklandskriget

Kommentar angående Boris Johnson

Det man kan urskilja ur Boris Johnsons text är hans stora användande av *ethos*. Han vädjar konstant till läsaren genom att exemplifiera sina personliga upplevelser av problemet i fråga. För att även tilltala läsarens *ethos* så redogör Johnson även för hur hans känsloliv influerats av det synliggjorda, enligt honom, problem som manifesterades under sitt besök i och utanför Gibraltar. Johnson refererar otaliga gånger till Franco och den politik som fördes i området under denna epok.

4.1.2 The Gibraltar Chronicle – Dominique Searle²⁸

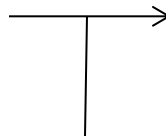
De argument som upplyfts i texten skriven av Dominique Searle ”Tell me who you walk with...” är

Påståenden:

1. Spaniens utrikesminister spär på friktionen
2. Det artificiella revet är ett svepskäl
3. Spanien bör inte liera sig med Argentina
4. Spanien tycker inte att Gibraltar har rätt till självbestämmande

Påstående 1.

Spaniens utrikesminister har enligt *El Pais*²⁹ undersökt möjligheten till en allians med Argentina

Spaniens
utrikesminister spär på
friktionen

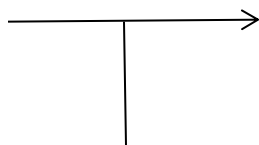
Argentina och Storbritannien har ej bra relationer

²⁸ Se bilaga

²⁹ Spansk tidning

Påstående 2.

Spanien hade redan tidigare
planer på att försvaga Gibraltar

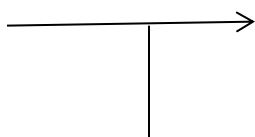

Reaktionen mot revet³⁰
är ett svepskäl.

Spanien väntade på ett tillfälle att enablera sitt protokoll

Påstående 3.

Argentina har förtryckt
sin ursprungsbefolkning

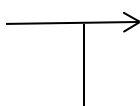

Spanien bör inte
alliera sig med
Argentina

Spanien vill inte associeras med anti-demokratiska aspekter

Påstående 4.

Spanien tycker att Utrechtfördraget
underminerar Gibraltars rätt till självbestämmande

Gibraltar har inte rätt till
självbestämmande

Det finns regler som
bestämmer huruvida självbestämmande är plausibelt

³⁰ Se punkt 1.9

Kommentar: I texten skriven av Dominique Searle är jargongen angående enskilda individer hård. Searle kritiserar Spaniens utrikesminister för att förstora obetydliga händelser och för att sedan en längre tid aktivt ha planerat att utnyttja en eventuell händelse som ett led i sin agenda mot Gibraltar

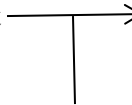
4.1.3 The Guardian – Richard Norton-Taylor³¹

Det först argument som används av Richard Norton-Taylor i sin text ”*Time to talk sensibly over Gibraltar*” är

Påståenden:

1. **Situationen kan vara inflaterad av Media**
2. **Det är endast en konflikt mellan spansk och brittisk media**
3. **Båda sidor måste komma överrens**
4. **Storbritanniens anspråk har större värde**
5. **Det finns liknande platser i Marocko**

Påstående 1.

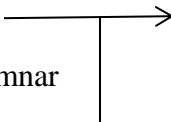
Konflikten har pågått i 300 år med medialt fokus på olika nivåer Media kan ha inflaterat händelserna

Media har något att tjäna på att blåsa upp händelserna

³¹ Se Bilaga

Påstående 2

Det har inte uppstått problem t.ex. när brittiska skepp har dockat i spanska hamnar

Det är endast en konflikt mellan spansk och brittisk media.

De båda regeringarna ligger inte i konflikt

Påstående 3.

Ju förr problemen löses desto bättre

Båda parter måste tillsammans finna en överenskommelse

Den nuvarande situationen är ohållbar

Påstående 4.

Det finns historiska dokument som stödjer Storbritanniens legitimitet

Storbritanniens anspråk har större värde

Det bilaterala avtal som skrevs angående Gibraltar är av yttersta vikt

Påstående 5.

Marocko gör anspråk på områdena Det finns spanska enklaver i Marocko

Områdena är tillräckligt likartade för att vara jämförbara

Kommentar till Richard Norton-Taylor

I texten skriven av Richard Norton-Taylor finner man mycket ofta diverse försök att avdramatisera de inträffade händelserna i och vid Gibraltar. Han hävdar att dispyten inte ligger mellan regeringar utan framhäver att det är en konflikt skapat i media av media. Norton-Taylor framhåller olika exempel på när så har skett och försöker även att knyta an med liknande situationer som involverar Spanien på andra sidan spektrumet. Norton-Taylor påpekar vikten av dialog mellan parterna för att kunna finna en lösning på problemet.

4.2 Sammanställning

För att vidare göra en jämförelse mellan de olika meningsskiljaktigheterna och likheterna behövs en generell utredning göras som sammanväver resultaten från det utbenade arbetet som gjorts på opinionsartiklarna med den använda teoretiska utgångspunkten vilket introduceras i följande text. Detta åstadkoms genom att först sammanställa resultat från alla texter var för sig och sedan genom en sammanslagning av de generella dragen så att en slutsats kan nås.

4.2.1 Boris Johnson – The Daily Telegraph

I de undersökta fallen av Boris Johnson's text ser vi ett tydligt avståndstagande från möjligheten att Spanien är någon som helst rättfärdig partner i konflikten. Johnson argumenterar för att det är det ekonomiska läget i Europa som bär en stor del av skulden till att händelserna utvecklats som

de har eftersom att han menar att i ekonomiska svårigheter så finns det en tendens att försöka föra över fokus till andra ärenden som t.ex. utrikespolitiska förehavanden. Johnson framhåller en strikt pro-brittisk hållning och anspelar på likheter mellan Storbritannien och Gibraltar i den aspekt att deras kulturyttringar är arrangerade på nästan identiska sätt. Hans position angående Spanien är att de är oföränderliga i den frågan som angår Gibraltar nämligen den hållning som under väldigt lång tid anammats av flera Spanska regeringar och statskick som mynnar i att med de medel som står till buds ”trakassera” invånarna genom att försvåra deras dagliga liv och genom att begränsa deras rörelsefrihet till Spanien. Johnson lyfter fram det dokument, Utrechtfördraget, som fört över kontrollen till Storbritannien från första början och menar att det har en väldigt otvivelaktig tyngd som ultimat befäster att Gibraltar är brittiskt. Den omröstning som utförts i Gibraltar angående samstyre tolkar Johnson på det sättet att eftersom 98% av befolkningen röstade mot ett framtida samstyre med Spanien, så betyder det omvänt att de 98% också röstade för att fortsätta tillhöra Storbritannien, något som ej explicit framgår i undersökningen, men som kan utrönas relativt enkelt enligt Johnson's artikel. För att knyta an till teorin om avkolonisering så kan man säga att artikeln skriven av Boris Johnson antar att den gibraltiska befolkningen har som ytterska önskan att inte bli befriade från det koloniala förtrycket eftersom att invånarna där är nästan alla av europeiskt ursprung vilket innebär att de ej faller under det stadgade kriteriet som innefattade ett, av Springhall utstakat krav att de folkslag som söker frigörelse ej kan vara av europeiskt ursprung. Många utav Boris Johnsons påståenden grundas i det faktum att det förekommit liknande incidenter förut och hans antagande är att historien upprepar sig själv med förutsättningen att forna misstag ej konverteras till lärdom. Det som används som argument i figur 5, nämligen att folket i Gibraltar har röstat för att vara briter måste sättas i relation till att det inte explicit framgår av den utförda undersökningen och därför inte kan stödjas fullt ut.

4.2.2 Dominique Searle – Gibraltar Chronicle

Det underliggande åsikten som Dominique Searle frambringar är den poäng att i stora drag så är konflikten ett missförstånd som orsakats av de två ländernas respektive mediala natur och som inte finner något stöd i ländernas officiella policy. Searle hävdar även att det rev som Gibraltar konstruerat i havet och som varit en officiell orsak till återupptagen konflikt bara är ett svepskäl som används av det spanska utrikesdepartementet för att implementera en sedan länge utformad plan för att avleda fokus från inhemska problem till det aktuella problemet gällande

Gibraltar. Searle argumenterar för att detta är korrekt då det har framkommit att deras aktioner bevisligen har förberetts en lång tid i förväg och implementeras nu enligt det protokollet. Searle menar att den föreslagna plan som innebär ett närmande mellan Spanien och Argentina är direkt skadlig och ogynnsam för Spanien då de inte har något som helst att tjäna på den dåliga publicitet som ett samröre skulle skapa, detta anspelar på det enligt Springhall viktiga momentet angående nationers internationella samspel som innebär att anseendet en nation åtnjuter är av en oerhört vital natur då det står i direkt korrelation med dess förmåga att påverka andra och att kunna föra en sensibel inrikespolitik. Detta etablerar ansatsen som utgår från dels att Argentinas rykte i världen inte är eftersträvansvärt och dels att samröre med en annan entitet som innehar detta rykte även transfererar sagda rykte till den berörda partnern. Searle menar också att Spanien inte kan föreställa sig ett självständigt Gibraltar då det enligt Spanien inte föreligger någon makt att avgöra frågan hos folket i Gibraltar eftersom de inte respekterar deras rationella beslutsfattande förmåga. I avseendet då Searle distribuerar sin åsikt om att Spanien inte har och inte skulle kunna tänka sig att acceptera att självbestämmande avgjordes av de som reelt kommer att påverkas mest signifikant påpekar han att Spaniens hållning ifrågasätter legitimiteten i det fördrag som enablerat hela processen. För att inte omkullkasta similariteter i andra fall måste detta rimligtvis anses vara paradoxalt då Spanien själva stödjer andra sådana traktat som innefattar deras egna nationella intressen. Kontradiktionen uppstår då detta fördrags revokation skulle innebära ett undansvepande av de egna viktiga legitima stödjepunkterna som på ett eller annat sätt upprätthåller den verklighetsbaserade erkända status som deras territorier Ceuta och Melilla i Nordafrika innehar.

Man kan påstå att Searles synsätt avsmalnas till att vara väldigt anklagande gentemot Spanien i sitt utgångssätt men poängterar att skulden fokuseras till specifika objekt och ytterligare till utvalda personer i det spanska utrikesdepartementet som agerar enligt det teoretiska utgångssättet, modernt ologiska tillvägagångssätt.

4.2.3 Richard Norton-Taylor – The Guardian

Skribenten för The Guardian, Richard Norton-Taylor inleder med att ifrågasätta nyhetsvärdet i den omskrivna händelsen och underliggande debatten genom att introducera den historiska aspekten som han försöker tillföra som ett distanstagande och perspektivskapande begrepp i den mån att han förringar händelsens aktualitet. Norton-Taylor argumenterar för den konologiska

närhetens relevans och menar att eftersom det är 300 år sedan avtalet slöts så kan det rimligtvis ifrågasättas. Detta förutsätter att historisk närhet är acceptabla förmildrande omständigheter. Medias roll som agitatorer lyfts fram för att skuldbelägga och framförallt belysa deras roll som en drivande kraft till ytterligare eskalation och för att samtidigt befria den spanska befolkningen från skuld som angripare och anstiftare i frågan. Norton-Taylor angriper problemet från ett framtidsperspektiv och menar att båda sidor måste komma överrens för att lösa problemet en gång för alla. Vad detta innebär rent konkret är att Norton-Taylor anser att det är ett problem att det är ett tillräckligt allvarligt problem för att betvingas en lösning och att det samtidigt är en situation som inte kan tillåtas fortgå i den form det för närvarande besitter vilket anspelar på att det är ett förhållandevis allvarligt problem och som riskerar att eskalera ur proportion om det tillåts fortleva i den sedan länge omdebatterade flampunkten. Att det är uppblåst ur proportion är etablerat av Norton-Taylor men han avser också att skuldbelägga hela det konflikt drivna grälet till att vara en produkt av media, för media och anknyter därmed eskalationen till detta faktum.

Efter att tidigare ha ifrågasatt legitimiteten i det dokument som förut har beskrivits, Utrechtfördraget, så vänder Norton-Taylor på myntet och motsäger sin tidigare ståndpunkt. Vidare menar debattören att rätten till territoriet bör tillfalla Storbritannien då deras anspråk innehåller mer substans än Spaniens anspråk. Detta utspel medför det faktum att båda synpunkterna skadas. Tanken att dokumentet som är åldrigt skulle förlora i sin legitimitet just på grund av att det innehar en kronologisk distans står i kontrast till det följande påståendet då Norton-Taylor menar att just på grund av detta dokument finns det en stor fördel som för fram möjligheten för det brittiska anspråket att nå framgång. Slutligen diskuterar Norton-Taylor de spanska enklaverna i Nordafrika, Ceuta och Melilla och försöker genom det rättfärdiga den brittiska liknande situationen med en enklav som ej har geografisk kontakt med sitt värdland och som är offret för territoriala anspråk från den kringliggande omgränsande nationsstaten, i detta fallet Marocko. Upplägget med att försöka rättfärdiga en aktion med motiveringen att någon annan har gjort samma eller en liknande sak förut är uppenbarligen bristfälligt då det för att lyckas som ett hållfast argument krävs att den förra händelsen är generellt applåderad eller åtminstone accepterad från de påverkade, opinionstransfererande parterna som genom sin roll avgör detta. En annan implicit frambringad beståndsdel i denna premiss är att de båda områdena är innehåller tillräckligt många likheter för att kunna jämföras på det sättet vilket de enligt Norton-Taylor uppenbarligen gör.

4.3 Gemensam analys

En sak som alla texterna har gemensamt är att de alla refererar till Utrechtfödraget. Skillnader i den frågan däremot är många. Johnson argumenterar urskillningslöst för validiteten i avtalet medan Searle också, fast på ett lite timidare tillvägagångssätt i princip redogör för samma åsikt nämligen att det är ett legitimt kontrakt som fortfarande, i alla fall, har relevans i det moderna samhället. Den enda som motsäger detta, och samtidigt motsäger sig själv är Norton-Taylor som i ett skede hävdar att avtalet, på grund av sin höga ålder, borde vara om inte irrelevant så åtminstone reducerat i sin betydelse. Eftersom Norton-Taylor senare i sin text pseudo-korrigerar sin text så kan hans ursprungliga åsikt här särskådas, nämligen att han visst stödjer dokumentet som en tillförlitlig källa. Detta innebär att alla de tre författarna delar mening om denna fråga i förhållande till det bindande dokumentet. En stor skillnad i de olika förhållningssätten gäller de olika sätt som författarna valt att lägga upp sin argumentation. Boris Johnson sticker ut mest då hans argumentation för ovanlighetens skull inte är baserad på begreppet *logos* utan på den lite mer ovanliga utformingen då *ethos* premieras. Johnson anspelar på egna upplevda erfarenheter av forna liknande händelser som han tycker känns tillräckligt igenkännbara. Johnson inkluderar även en hel del *ethos* i sin text för att väcka ett samspel mellan hans personliga trovärdighet när det gäller identifikation i situationen och för att efter denna identifikation har skett, även väcka känslor som bör framkalla önskad respons hos läsaren. Detta står i stor kontrast mot de övriga två skribenterna som båda utgår från den lite vanligare infallsvinkeln, *logos*, de försöker båda att med logiska hjälpmedel övertyga läsaren om att deras synpunkter är, i den gällande frågan, väl underbyggda och genomtänkta för att försöka få läsaren i samma grundantagande föreställning för att genom detta låta den gällande respondenten komma till samma otvivelaktiga slutsats enligt samma utstakade väg som skribenten målat upp. De argumenterar genom att hänvisa till exempel på tidigare fall då vissa av de utspakade aktualiseringarna av fortsatta påtryckningar i de vägar som inleds har fört situationen vidare till oönskade konsekvenser som kan vara väldigt svåra att korrigera för att återvända till det normativa, önskade, tillståndet.

Något som särskiljer alla de olika tillvägagångssätten är att de har olika sätt att etablera sin respektive texts röda tråd. Boris Johnsons text inriktar sig på att skapa en anknytning till förflutna händelser för att använda dem som referenspunkter att förhålla sig till. Dominique Searle

fokuserar på att försöka korrigerar den förvrängda bilden som kan förmedlas av media som generaliserar sina anklagelser mot ett helt folk. Searle försöker omstyra den på det sätt att den belyser de som han finner ansvariga för det hela, nämligen vissa, utvalda, politiker. För att göra detta så refererar han till tidigare utarbetade planer för att utföra de handlingar som nu påstås vara en reaktion till den aktion som Gibraltar har påbörjat. Då Dominique Searle är född och uppvuxen i Gibraltar så finns det en viss närhet till frågan som inte existerar på samma sätt hos de andra författarna då deras personliga sfärer inte är lika trovärdigt påtagliga vilket troligtvis beror på det geografiska avstånd som de besitter. Detta skapar delvis det faktum att han är närmare frågan och kan på ett personligt plan relatera till vad som händer och sker, men det gör också att Searle tappar lite av det perspektiv som Johnson och Norton-Taylor kan erhålla genom att befinna sig vid en liten bit utanför stormens öga. Det kontroversiella med detta är att Johnson i sin text är den enda som försöker anknyta på det erfarenhetsbaserade planet då han vid upprepade tillfällen beskriver sin egen vistelse i Gibraltar och utanför. Han använder väldigt målande beskrivningar och försöker på det sättet att vädja till läsarens mänsklighet. Medan Johnson distribuerar en bild av Spanien som den enda parten i frågan med tvivelaktiga beslut så är det desto mildare ton från de andra två. Norton-Taylor går till och med så långt att han väljer att uppdelar den outtalade skulden till både den brittiska och den spanska sidan och menar att det inte går att peka finger åt någon av de respektive parterna för att det kommer krävas bådas initiativförmåga för att lösa den aktuella krisen.

Att de framhåller vitt olika åsikter i den frågan har troligtvis till stor del att göra med deras publicering i tidningar som deklarerar anhörighet med olika politiska ideologier då The Daily Telegraph innehar en konservativ profil och The Guardian innehar en liberal profil. Anledningen torde vara att läsarna i The Daily Telegraph som kan förväntas sympatisera med den konservativa åskådningen motställer sig förändringar och idealiserar det förgångna vilket i sin tur förklarar viljan att behålla den status som har infunnit sig.

The Guardian är däremot en tidning som deklarerat sig åt liberalismen och kan därför också antas publicera åsikter med den ideologin med författare som också de sympatiserar med detta. Därför kan också Richard Norton-Taylor trovärdigas att representera en liberal åskådning. Detta leder till en mer humanistisk inriktning som bevisligen verkar då Norton-Taylor propagerar för en mer behärskad angreppsväg och delar upp ansvaret på båda parter då nationstanken inte är lika starkt

inrotad i den liberala ideologin som i den konservativa. Då tidningarnas ideologiska affiliationer spelar en stor roll gällande vilka människor som väljer dem så är det också svårt att få en generaliserad bild av hur representativ en utvald i varje grupp kan bli gällande den stora massan. Gibraltar Chronicle som säger sig vara politiskt obunden anspelar på den idén som The Guardian gör, nämligen att det är viktigast att se till människornas behov. Samtidigt så anspelar Gibraltar Chronicle även på det tankesätt som kännetecknar The Daily Telegraph som innebär att Storbritannien har all rätt på sin sida enligt gällande nationalistiska strömningar.

Det som ingendera propagerar helt är en avkolonisering som kan leda till självständighet. Tanken bakom eventuella förändringar är att den befintliga relation som finns mellan Storbritannien och Gibraltar ska utökas till att innefatta både Storbritannien och Spanien på den dominerande sidan och Gibraltar på den underlägsna sidan. Som tidigare etablerat borde det rimligtvis finnas tendenser till förändring inte enbart i t.ex. externa påtryckningar utan det borde även finnas en inre påtryckning från interna grupper som i omedvetet samspel jobbar för samma ändamål som de externa och metropolitiska krafter som resulterat i avancemang i andra området som tidigare benämnts med begreppet koloni. Då det inte verkar finnas märkbart påtagliga krafter som agerar inifrån området så ställer det hela företaget på en tvivelaktig grund om Springhall's teori angående avkolonisation ska appliceras.

Då de i Gibraltar inte har någon tillräckligt säregen kultur eller identitet så kan heller inte teorin om det nationalistiska uppvaknandet och frigörelsen appliceras då det inte finns någon separat nationell identitet att frigöra sig och motsätta sig mot. Då även de två supermakter som varit instrumentala i nedmonteringen av världsomspännande imperier inte längre haft möjlighet eller intresse av att fortsätta försöka avancera detta ideal (kanske har de primära målen uppnåts och därför har ingen vidare insats varit behövd) så har följaktigen det internationella trycket avtagit och de möjliga repressalier som tidigare existerat har upphört att gälla.

5 Slutsatser

En slutsats som kan dras gällande teorin att det antingen inte längre spelar en sådan stor roll vad det internationella samfundet anser angående nationella anseenden eller också, och mer troligt, så har det förut skymfaktiga förhållandet som kolonipossession var, inte längre lika stora negativa effekter för den ägande makten och minskar på det sättet de negativa konsekvenser som fanns till

den grad att det inte övervägande är negativt att ägda sig åt längre. Det har heller inte funnits liknande kolonier i området som existerade med samma förutsättningar som Gibraltar. En följd av detta är att den eskalation som Springhall beskriver försiggår i närliggande kolonier med liknande bakgrunder och förutsättningar inte rimligtvis kan existera eftersom det då inte har existerat några tillräckligt likartade exempel. Det som tidigare ifrågasatts angående den naturliga tendensen som möjligtvis kunde ha existerat angående den automatiska regressionen av det koloniala systemet kan åter igen aktualiseras. Jag kontrasterade två möjliga utfall av anledningen till vad som härledde avkoloniseringsprocesserna. Frågan ställdes om huruvida det koloniala systemet var en onaturlig skapelse som ej kan upprätthållas utan extrema ansträngningar eller om det faktum att avkoloniseringen berodde på denna hypotes eller på att yttre makter spelade en större roll än vad som kanske tidigare antagits. Om man kan generalisera mellan koloni som koloni så är Gibraltar beviset på att det tydligen kan upprätthållas med framgång då det inte vuxit fram några problemskapande faktorer. Beskrivningen av Gibraltar i de olika tidningarna är minst paradoxalt nog delvis väldigt varierad men samtidigt förvånansväckande likriktad. Gibraltar beskrivs universellt som en plats av intresseberättigad verksamhet.

Gibraltars roll som en oavhängig del av Storbritannien premieras då det mesta av det omnämnande som sker, sker just i direkt implikation med Storbritannien som en plattform för Storbritanniens reaktion mot spanska avancemang och initiativ. Gibraltar behandlas som en koloni som ej är berättigad till de teoretiska uppfyllnadskraven som fastställts angående en processerad självständighetsutveckling. Detta utröns genom att Gibraltar ej uppfyller de krav som tidigare stadgats. Ett exempel på detta är den nationella identiteten som inte innehar en tillräckligt stark och säregen bas och därför inte kan börja den process som startas av interna grupper i landet eller territoriet. Det utövas heller inte längre något signifikant yttre tryck på denna process då omvärlden som inte har ett direkt intresse i frågan, det vill säga, hela världen förutom Storbritannien och Spanien. De som kunde applicerat yttre tryck, Storbritannien och Spanien, har inget intresse av det eftersom båda önskar att inneha possession av området och inte ett självständigt Gibraltar. Vad de framkomna slutsatserna kan betyda för framtiden ger en ganska tydlig bild: Gibraltars status kommer troligtvis inte att genomgå några stora förändringar inom den närmsta framtiden. Arbetets resultat pekar på detta. Inte nog med att Gibraltar i nuläget inte har en yttre amplifiering i en eventuell självständighetsrörelse eller en inre påtryckande undermedveten önskan. Det kan rimligtvis förmodas att inga kvarlevor av äldre yttre

påtryckningar finns kvar från tiden då det stod i sin zenit eftersom det troligtvis aldrig förekom. Den möjlighet till förändring som kan uttydas är att Gibraltar utökar sin aktuella status genom att frångå exklusiv brittisk kontroll till att bli ett samstyrt territorium men även om detta skulle ske så blir det bara en *de jure* accepterad ändring medan det *de facto* återblir som det för nuvarande är.

6. Förslag på vidare forskning

Då denna uppsats endast väldigt ytligt berört ämnet genom att analysera väldigt få källor så finns det uppenbarligen enormt utrymme för att forska vidare. Angående debatten finns det mycket kvar att utreda då denna uppsats bara tagit i beaktande artiklar publicerade i augusti 2013 vilket begränsar perspektivet rejält. För att få en klarare bild och en stabilare grund rekommenderar jag att utöka tidsperioden som undersöks och att försöka få spanska källor översatta så att en mer nyanserad bild framträder som kan vara till hjälp i den fortsatta utforskningen av ämnet. Då även utforskningen av avkolonisering var begränsad som en effekt av den implementering som var tänkt, så finns det mycket att hämta i det avseendet också. Man kan jämföra olika territorier på djupet som tidigare haft samma eller en liknande status som Gibraltar och se hur det ligger till i nuläget för att på så sätt dra paralleller mellan de båda områdena som kanske kan agera som ett stöd till en utarbetad hypotes. Via en djupare utredning och därigenom en djupare förståelse för historiska händelser så kan kanske också där paralleller dras som kan jämföras med argumentationerna som finnes i den utökade informationen. Detta kan medföra en bättre lämpad undersökning som även tar tillvara på det utökade materialet. Gällande metoden så finns det andra metoder som rimligtvis skulle kunna appliceras istället för den använda argumentationsanalysen. T.ex skulle man kunna använda sig av en mix mellan kvalitativ och kvantitativ textanalys för att på så sätt inte vara låst av att så ingående analysera bakomliggande meningar utan kan med förutsättningen att man samlat in tillräckligt relevant material, använda detta så att mer eller mindre hela debatten i tryckt media blir innesluten. Genom att t.ex. undersöka ordfrekvens kan man genom en hermeneutisk slutledning utforska ordens laddning och dra sina framtida slutsatser därigenom för att härleda en större bild av hur debatten skildras i massmediala källor. Även med den metod jag använt, Toulmins modell, så finns det mycket utrymme att expandera. Mitt val att snabbt strukturera upp centrala begrepp för att sedan göra en

massanalys utifrån resultaten kan förändras till att t.ex. djupare undersöka argumenten i en text för att göra en korrektare argumentationsanalys som kategoriskt går igenom alla de utvunna argumenten och bygger upp välfungerande grafiska modeller som används i en central position.

Referenslista

Litteratur

Springhall, John, Decolonization since 1945. New York: Palgrave, 2001

Wong, Reuben., and Hill, Christopher, National and European Foreign Policies: Towards Europeanization. New York: Routledge, 2011

Bergström, Göran., and Boréus, Kristina, Textens mening och makt: metodbok I samhällsvetenskaplig textanalys. Lund: Studentlitteratur, 2000

E-böcker

Morris, D.S., and Haigh, R.H, Britain, Spain and Gibraltar 1945-1990: The eternal triangle. London: Taylor & Francis e-library, 2002 <http://0-site.ebrary.com.www.malmo.stadsbibliotek.org/lib/malmo/docDetail.action?docID=10035311>

Constantine, Stephen, Community and Identity: The making of modern Gibraltar since 1704. New York: Manchester University Press, 2009 <http://0-site.ebrary.com.www.malmo.stadsbibliotek.org/lib/malmo/docDetail.action?docID=10623326&p00=gibraltar>

Webbsidor

Britannica. "Treaties of Utrecht" Last modified August 13, 2013

<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/859832/treaties-of-Utrecht>

BBC "The Uk's "other" paper of record" Last modified January 19, 2004

http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/3409185.stm

Gibraltar Chronicle "Editors message" Last modified August 14, 2012

<http://www.chronicle.gi/bicentenary/edmess.htm>

The Guardian "Richard Norton-Taylor" Last modified August 14, 2013

<http://www.theguardian.com/profile/richardnortontaylor>

The Guardian "History of the Guardian" Last modified August 14, 2013

<http://www.theguardian.com/gnm-archive/2002/jun/06/1>

London Government "Boris Johnson" Last modified August 14, 2013

<http://www.london.gov.uk/mayor-assembly/mayor/boris-johnson>

The Daily Telegraph Artikel

. Hands off our Rock, that's what I say. Perhaps it really is a coincidence – as the Foreign Office claims – that we have just sent a fleet of warships to Gibraltar. Maybe it's just a fluke that HMS Illustrious is about to bristle into view on the southern coast of Spain, complete with thousands of Royal Marines and other elite commando units.

But I hope not. I hope that one way or another we will shortly prise Spanish hands off the throat of our colony, because what is now taking place is infamous. The Spanish authorities have decided, for no good reason, to revive the border checks and general harassment of the Franco epoch. They are causing delay and botheration and they are now threatening a tax on goods vehicles going to the Rock. That is illegal under EU law, and tantamount to a blockade. They must stop it all, and pronto.

I am conscious that there will be some readers who despair at this bug-eyed bugling, who think I am mad to stick up for Gibraltar. They will point out that the Treaty of Utrecht is now exactly 300 years old, and that this mildewed document is hardly a good guide to foreign policy today. Among other things, Utrecht says that Menorca is also British, and that we have a right to sell slaves to South America. Why, say the sceptics, should we care about a rocky relic of empire? Why are we allowing this colonial anachronism to poison our relations with Spain – a country that is not only a good friend and EU partner, but which for decades now has been a liberal democracy?

Well, I will tell you why, as someone who first queued to get into Gibraltar 30 years ago, in the bad old days when the Spanish were last doing their tricks at the border. I waited for hours in the sun at La Línea de la Concepción as the Guardia Civil portentously puffed around with our papers; and then finally we got in, the car overheating, and I remember my amazement and hilarity as we inched through the narrow streets. It really was different from Spain. There were not only newsagents with – you will not be surprised to learn – copies of The Daily Telegraph. There were authentically gloomy-looking pubs with British names and signs saying Watneys pale ale, and fish-and-chip shops and saucy postcards. The overall effect was a bit like Blackpool in the Seventies; and though the people were unquestionably a bit more Mediterranean-looking than you would expect in Blackpool, they were almost hysterical (and I remember quizzing them) in their protestations of Britishness.

It was true then, and it is true today. It is just as true of the Falkland Islanders, who have recently confirmed their overwhelming desire to be British; and though the Foreign Office might secretly wish it were otherwise, that desire to be British will exist in Gibraltar for the rest of our lifetimes and beyond. Of course, there are people like Peter Hain MP, who will try to persuade them to seek an alternative destiny, or who will try to cook up schemes for joint sovereignty. They will never agree. The last government came up with a plan to sell them down the straits, but Jack Straw at least had the decency to put it to a referendum. Of the 38,000 Gibraltarians, only 2 per cent were interested in even sharing sovereignty with Spain. There are 98 per cent of Gibraltarians who want to be British, and as long as that is the case it is our absolute duty to protect them and their right to go about their lawful business, in accordance with EU law, without hassle from their neighbour.

I don't for one minute believe that this spat has been provoked by the Gibraltarians. Forget all this palaver about a few concrete blocks that have been dumped in the sea. That isn't why the Spanish are going back to the Franco-style blockade. This isn't a row about fish. I am afraid that this is a blatant diversionary tactic by Madrid, and though it would be ludicrous to compare the

Rajoy government with the tyranny of General Galtieri and his invasion of the Falklands, the gambit is more or less the same.

Mr Rajoy not only has political problems caused by a corruption scandal, but another and more fundamental difficulty. When I queued for hours in La Línea, all those years ago, it was an unashamedly tacky sort of place. There were stalls selling “hamburgesias” and candyfloss, and an awful fair involving tiny ponies lashed to a carousel – their pizzles knotted (I kid you not) to stop them urinating – while colossal flamenco-dressed children sat astride their little bowed backs. But at least it was bright and bustling, and full of business of one kind or another.

Today the unemployment rate in La Línea is 36 per cent, while the overall unemployment rate in Spain is 26 per cent and shows no sign of coming down. Youth unemployment is still over 50 per cent, and the worst of it is that Spanish unit labour costs – the key index of productivity – are actually rising by comparison with Germany, not falling. The prospects of a whole generation of young Spaniards are being sacrificed on the altar of monetary union.

The euro is the crisis facing the Spanish government, not the right of the Gibraltarians to fish off their own Rock. The problem in Spain today isn't the Treaty of Utrecht, it's the Treaty of Maastricht, and it is a supreme irony that a process that was meant to bring harmony among European nations should actually be provoking this bizarre row between Britain and Spain. The real and long-term solution isn't for some Anglo-Spanish condominium over Gibraltar; if anything, it is for Spain to bring back the peseta.

In the meantime Madrid should be in no doubt as to the strength of British determination. Remember what the Queen said in 1981, when Charles and Diana went on their honeymoon cruise to Gibraltar, on the royal yacht Britannia. The Spanish protested, and so she phoned King Juan Carlos. As she later confided to the Privy council, she told him: “It's my yacht, my son, and my Rock.” That's the spirit.

The Guardian artikel

Time to talk sensibly over Gibraltar

- Joint sovereignty among past proposals
- Honour principles but be flexible over ancient conquests
- Falklands, and enclaves in Morocco, also in the frame

Gibraltar sits across the water from the Spanish town of La Linea de Concepcion, Spain
Photograph: Marcos Moreno/AP

Shots of HMS Illustrious, the navy's aircraft carrier (though with no aircraft), steaming out of Portsmouth harbour and looking for all the world as though she was on a mission to come to the aid of the people of [Gibraltar](#), once again besieged by [Spain](#), are shown repeatedly.

"Maybe it's just a fluke that HMS Illustrious is about to bristle into view on the southern coast of Spain, complete with thousands of Royal Marines and other elite commando units," wrote London's mayor, Boris Johnson in the Daily Telegraph, as he told the people of Spain to keep their "hands off our Rock".

Ministers might have enjoyed, even encouraged, the media to raise the temperature over the latest episode in the 300 year-old dispute — Spain delaying road traffic and threatening to impose a hefty tax on vehicles entering or leaving Gibraltar in an apparent response to the construction of an artificial reef designed to stop the Spanish fishing around the Rock.

Illustrious, as on-the-record statements by the Ministry of Defence repeated, was on its way, with other ships of the Royal Navy, to a long-planned exercise in the eastern Mediterranean.

The UK government said it had asked if Illustrious could drop anchor at the Spanish naval base in Rota. No problem, said the Spanish government.

This did not stop the war of words between the British and Spanish media, encouraged by the exchange of rhetoric between the Spanish foreign minister, José Manuel García-Margallo, and Gibraltar's chief minister, Fabian Picardo.

Spain will never sit down and talk to Britain and Gibraltar at the same table while Picardo is in power, said García-Margallo.

Picardo accused Spain's foreign minister of "rantings" reminiscent of North Korea and rhetoric reminiscent of General Franco.

Sooner or later, both sides will need to grow up and reach an accommodation so why not start again now and build on past attempts, rather than wait for the next generation to pick up the pieces.

Spain says it is talking to [Argentina](#) with the aim of raising the status of Gibraltar at the UN, just as Argentina is stepping up its claims over the [Falkland Islands](#).

The British government says "self-determination matters more than territorial integrity". Spain and Argentina say the opposite. Both principles are upheld in the same UN resolution — the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples, [General Assembly resolution](#) number 1514 (XV) of 14 December 1960.

In strict treaty terms, as I [have mentioned before](#), Britain's claims to Gibraltar are stronger — the Rock was ceded in perpetuity to the British Crown in 1713 by the Treaty of Utrecht. Yet, just as successive UK governments have been prepared to negotiate about sovereignty of the Falklands, so they have sought a joint sovereignty agreement with Spain cover Gibraltar. The last attempt to do so was in 2002.

Margaret Thatcher's government secretly offered to hand over sovereignty of the Falklands islands two years before the invasion by Argentine forces in 1982.

The cabinet's defence committee approved a plan whereby Britain would hand Argentina titular sovereignty over the islands, which would then be leased back by Britain for 99 years.

The British and Argentinian flags would be flown side by side on public buildings on the islands. British administration would continue with a view to guaranteeing the islanders and their descendants "uninterrupted enjoyment of their way of life".

So the British and Spanish flags could be flown side by side in Gibraltar.

All practical rights — human, civil, political, and cultural, indeed the way of life of Gibraltarians and Falklanders alike — would be protected and entrenched in law.

And as my colleague Simon Hoggart has [noted](#), there is the question of Spain's territories in Morocco — notably Ceuta and Melilla.

The enclaves are claimed by Morocco and, as Spain says, the inhabitants overwhelmingly wish to keep their status, in this case as Spaniards.

They would remain Spanish, but acknowledge they don't inhabit Spain.

Gibraltar Chronicle artikel

by Dominique Searle

Just yesterday Alistair Burt MP the parliamentary under secretary of state at the F&CO took up the El Pais story which claimed Spain is considering taking up the Gibraltar issue as a joint action before the United Nations alongside Argentina. “You always judge friends by the company they keep,” he declared also asserting the confidence UK has in its legal position and the importance attached by the UN to the concept of “self-determination”.

In reality Spain would gain little from such a move. The UN already calls each year for talks based on the Brussels agreement of 1984, although in recent times acknowledging the tripartite process and co-operation. All that is now fallen away because of Sr Margallo's aggressive policy towards both Gibraltar and the previous PSOE government in Spain.

Margallo's words have stirred the ultra-right and even a recently retired leading General to make noises which may make many in Spain feel uncomfortable. Spain has been striving to move away from that inheritance and the 'politics of fear' and nationalism for some time. To reverse from this direction is a high price to pay for a smokescreen..

In that context it would be easier to believe that El Pais had got hold of an 'all-options' working paper from Exteriores in which an alliance with Buenos Aires is an option to be discarded and not anything being seriously contemplated.

Much has been claimed about the creation of the artificial reef as the 'provocation' for Spain to act, this newspaper has been able to confirm otherwise. Whilst it may have spurred Sr Margallo to move quicker, reliable sources have confirmed that Sr Margallo in the autumn of last year had formed a broad based working group of political and technical figures to examine what measures they could take to weaken Gibraltar.

The key focus was on the taxation and fiscal position of any Gibraltar liked entities operating, investment, transactions effected or, in the case of individuals, living in Spain. The objective was as it is now openly stated, to kill off the tripartite and force a return to 'Brussels talks' in the form of 'quadripartite' talks. The Madrid plan is expected to be to persevere with fiscal measures and with the complaint to the EU over "environmental damage" in relation to the artifice reef.

But even senior Spanish political observers feel that an alliance with the Argentine government would be political and diplomatic madness "una locura." Argentina's record on her treatment of indigenous people there is an example of her pedigree in democracy.

Equally the concept of taking a case to the International Court is not simple and would only really get off the ground if both parties, UK and Spain, consent. The Chief Minister and his predecessors have made clear in the past that Gibraltar is content to test these issues and has challenged Spain to do so.

